

Att representera Jesus

Mikaela Wilkins

(Baserat på en sann berättelse)

David satt på första raden i kapellet och studsade med benet upp och ned. Han var nervös. Han hade just lämnat Primär och blivit diakon. De äldre pojkarna skulle visa David och de andra elvaåringarna hur de skulle dela ut sakramentet.

Davids autism gjorde det ibland svårt för honom att lära sig nya saker. Det hade varit svårt för honom att flytta från Primär. Och nu kändes det så skrämmande att dela ut sakramentet. Tänk om han gjorde ett misstag och alla skrattade åt honom?

Jacob, en av de äldre pojkarna, satt bredvid David. "Vi är glada att du är här med oss", sa Jacob. Han gav David en high five. "Det kommer att gå jättebra för dig."

David log. Det fick honom att känna sig lite bättre till mods.

De andra unga männen visade elvaåringarna vad de skulle göra. De visade dem vart de skulle gå och vilka rader de skulle gå till. De övade på att gå nedför gångarna i kapellet. De visade pojkarna hur de skulle hålla i sakramentsbrickorna.

"Mamma, titta!" sa David när han kom hem. Han höll upp armen. "Det är så här jag håller i brickan."

Försiktigt, så här. För jag representerar Jesus och jag vill visa min respekt."

De unga männen övade med David och de andra pojkarna efter kyrkan på söndagar och under veckoaktiviteterna. De gick igenom var de skulle gå. David övade på att hålla i brickan.

Snart kom dagen när han skulle dela ut sakramentet för första gången.

"Hur känns det?" frågade pappa.

"Jag är fortfarande nervös", sa David.

"Vi kan prata om vad du har gjort för att förbereda dig", sa pappa.

"Jo, vi har läst skriftställen om prästadömet i familjen", sa David. "Att bära prästadömet innebär att jag representerar Jesus. Jag klippte mina naglar så att mina händer ska se fina ut. Och jag har övat mycket!"

"Jag tycker att du låter väl förberedd", sa pappa.

När David kom till kyrkan satte han sig på första raden med de andra diakonerna. Jacob satte sig bredvid honom. David tänkte på hur han skulle representera Jesus när han

delade ut sakramentet. Tänk om han ändå strulade till det? Han sneglade på Jacob och Jacob log mot honom. David log tillbaka och tog ett djupt andetag.

När det var dags att dela ut sakramentet hjälpte Jacob David att räkna brickan längs de första raderna. David var glad att ha någon med sig.

David tittade på människorna medan han delade ut sakramentet. Många av dem satt med sina huvuden vördnadsfullt böjda. Några såg eftertänksamma ut. David kände sig fridfull. Han representerade Jesus. Han var tacksam för att han kunde hjälpa andra att tänka på Jesus Kristus. ●

Det här hände i USA.

ILLUSTRATIONER: DONALD WU